

Dosarul nr. 2rac-389/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), judecătorul: L. Pruteanu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: A.Bostan, V. Negru, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Energoplat” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Energoplat” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „NCCM Grup” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Societatea Comercială „Energoplat” Societate cu Răspundere Limitată,

c o n s t a ț ă :

La 07 septembrie 2016, Societatea Comercială „Energoplat” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare S.C. „Energoplat”S.R.L.) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „NCCM Grup” (în continuare „NCCM Grup”S.R.L.), cu privire la încasarea datoriei în mărime de 42 000,00 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 28980,00 lei și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în mărime de 2129,40 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin contractul de asociere nr. 01/13 din 05 aprilie 2013, S.C. „Energoplat”S.R.L. și „NCCM Grup”S.R.L. au convenit să se asocieze pentru realizarea următoarelor obiective: participarea împreună la licitații organizate în Republica Moldova pentru lucrări de alimentare cu apă, stații de pompare, stații de epurare și alte lucrări de infrastructură și la executarea lucrărilor câștigate în urma licitațiilor. Asocierea începe la data semnării acestui contract și va continua pe o perioadă de 1 an. Asociatul principal se angajează să asigure fondurile necesare participării la licitații și pentru derularea contractelor ulterior încheiate. Asociatul secundar se angajează să participe la întocmirea ofertelor în vederea participării la licitații, asigurarea echipamentelor necesare conform ofertelor și asistență tehnică în vederea executării lucrărilor câștigate.

Reclamantul a menționat că, asociatul secundar S.C. „Energoplat”S.R.L. a transferat asociatului principal „NCCM Grup” S.R.L., pentru executarea lucrărilor

de construcție a apeductului din sat. Ciutulești, raionul Florești următoarele sume bănești: 45 000 lei conform dispoziției de plată nr. 99 din 28 iunie 2013; 25 000 lei conform dispoziției de plată nr. 105 din 05 iulie 2013; 20 000 lei conform dispoziției de plată nr. 127 din 30 iulie 2013; 45 000 lei conform dispoziției de plată nr. 128 din 30 iulie 2013; 42 000 lei conform dispoziției de plată nr. 159 din 29 august 2013.

Reclamantul a indicat că, asociatul principal „NCCM Grup” S.R.L. a executat lucrări la construcția apeductului din sat. Ciutulești, raionul Florești în sumă de 90000 lei. Faptul executării lucrărilor nominalizate este confirmat prin factura fiscală FU 1961466 din 08 iulie 2013. Iar, până în prezent careva alte lucrări și servicii pentru asociatul secundar S.C. „Energoplat” S.R.L. nu au fost executate de către asociatul principal „NCCM Grup” S.R.L.

S.C. „Energoplat” S.R.L a relevat că la situația din 15 august 2016, datoria asociatului principal față de asociatul secundar este de 42000 lei, iar până în prezent, pârâțul „NCCM Grup” S.R.L. nu a întreprins măsuri pentru a achita datoria și prejudiciul material cauzat în mărime de 28 980 lei.

Reclamantul a subliniat că, datoria s-a format pe perioada 29 august 2013 – 28 august 2016, iar prin eschivarea de la obligațiunile contractuale de către asociatul principal „NCCM Grup” S.R.L. i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărimea dobânzii de întârziere, conform prevederilor art. 619 Cod civil, ce constituie suma de 28 980 lei.

S.C. „Energoplat” S.R.L a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul pârâțului în beneficiul reclamantului datoriei în mărime de 42000 lei, prejudiciul material în mărime de 28980 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2129,40 lei, iar în scopul asigurării acțiunii emiterea unei încheieri de sechestru a mijloacelor bănești în mărimea datoriei acumulate ce le deține pârâțul pe conturile bancare din Republica Moldova.

Prin hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „Energoplat” S.R.L. către „NCCM Grup” S.R.L. privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca tardivă.

În susținerea soluției date instanța de fond a concluzionat că deși reclamantul a întreprins măsuri de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, ultimul a expediat pretenția în afara termenului de prescripție stabilit de lege. Prin urmare și cererea de chemare în judecată a fost depusă în afara termenului de prescripție stabilit de art. 968 alin.(1) Cod civil, motiv din care urmează a fi respinsă ca tardivă.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 21 iunie 2017, S.C. „Energoplat” S.R.L. a declarat apel nemotivat prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii din 23 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

Prin încheierea din 12 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de S.C. „Energoplat” S.R.L., cu acordarea apelantului termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea cererii de apel motivate cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază cererea și a dovezii achitării taxei de stat în mărime de 1597 lei.

La 24 noiembrie 2017 S.C. „Energoplat” S.R.L. a depus cerere de apel motivată și a prezentat dovada achitării taxei de stat solicitând admiterea solicitărilor inițiale.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de S.C. „Energoplat” S.R.L. și menținută hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 30 iulie 2018 Societatea Comercială „Energoplat” Societate cu Răspundere Limitată a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 23 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată (f.d.128-131).

În motivarea recursului recurentul a menționat că instanța de apel la emiterea deciziei contestate nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei în fond, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite prevăzute de art. 968 alin.(1) Cod civil, și a aplicat eronat normele de drept material, iar temeiurile și reglementările legale înaintate sunt suficiente pentru a admite recursul.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 martie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 31 mai 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Societatea Comercială „Energoplat” Societate cu Răspundere Limitată la 30 iulie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea Comercială „Energoplat” Societate cu Răspundere Limitată în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost

încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea Comercială „Energoplat” Societate cu Răspundere Limitată este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept

material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea Comercială „Energoplat” Societate cu Răspundere Limitată ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Societatea Comercială „Energoplat” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean